

ГНЕВЪТ НА САТАНА ЩЕ СЕ ОБЪРНЕ В ХВАЛА КЪМ БОГА

Дейвид Уилкерсън
1 Септември 2006

Псалмистът пише: „Наистина човешката ярост ще се обърне в хвала на Тебе” (Псалм 76:10). Според този стих един ден гневът на нечестивите ще се превърне в хвала към Всемогъщия Бог. Какъв момент, ще бъде само: езиците на злодейците ще могат само да признаят и да се поклонят на Господ!

Въпросът ми, свързан с този стих, е: Откъде идва тази „човешка ярост”? Точно в този момент един свиреп и силен гняв покрива цялата земя - гняв, който човек сам по себе си не е в състояние да притежава. И този гняв се проявява по няколко начина. Помислете за това:

- Радикалният ислям освобождава своя лют гняв срещу всички, които отказват да се кланят на Аллах.
- В Северна Корея един яростен, обладан от демони диктатор е заплаха за света. Той държи собствения си народ в жестоко потисничество и глад.
- В Близкия изток цели народи са се превърнали в инструменти на дявола, в опитите им да унищожат Израел.
- В Европа и Съединените щати се засилва гневът на тези, които ненавиждат и презират името на Исус.
- И накрая, нечестивите, които са се предали на греховете си, изпитват гняв. Те вилнеят в своите усилия напълно да отхвърлят Божието управление.

Когато мисля за настоящите форми на човешки гняв, аз си давам сметка, че те не са човешки по естество. Не може да има никакво съмнение за това: всичко е напълно сатанинско. Библията ни дава следните стихове за доказателство:

- Апостол Йоан, говорейки за последните дни, пише: „дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време” (Откровение 12:12).
- Исус каза на тези, които вилнееха срещу Него: „Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си” (Йоан 8:44). В този стих Христос идентифицира източника на тази ярост: Той просто не е човешки, а идва директно от самия Сатана.

Според тези пасажии, това, пред което ние сме изправени в момента, е нещо, не по-малко от един адски, демоничен гняв. Това не е политическа ярост, не е обикновен гняв на лична основа, и не е просто въпрос на противопоставянето ислям-срещу-Израел. Това е нещо много по-лошо от това.

Псалмистът разглежда този феномен, когато се пита в недоумение: „Защо се разоряват народите, и племената намислюват суета? Опълчват се земните царе, и управниците се наговарят заедно, против Господа и против Неговия Помазаник” (Пс. 2:1-2).

Всичко това е демоничен гняв, насочен против Господ Бог и Неговия Син Исус Христос. И различните форми, които този гняв придобива, стават все по-интензивни. Точно сега, ние виждаме Христовите думи разиграни преди нас, на световната сцена: децата на Сатана ясно изпълняват заръките на баща си.

1. Мисля си за гнева на исляма в световен мащаб и за другите езически религии, които се опитват да установят своя бог като суверенен владетел на земята.

Ислямските духовници призовават за световна фатва срещу всички, които отказват да се поклонят на техния фалшив бог. В своята демонична ярост, враговете на Христос буквално се вдигат на оръжие и командват масите: „Поклонете се пред нашия бог или ще умрете.”

И все пак, този сатанински гняв не е нещо ново. Ние виждаме пример след пример за такава демонична лудост в цялата човешка история. В Данаил 3-та глава, цар Навуходоносор направи златен бог във Вавилон и поиска той да бъде почитан. Всяко длъжностно лице, водачите и гражданите в повече от 100-те провинции на Вавилон трябваше да се поклонят преди този бог или да се изправят пред смъртта. Имаше само два избора: поклони се или ще изгориш. Ако някой откажеше да се поклони на идола на Навуходоносор, той беше опичан жив в огромни пещи.

След като беше издаден указ, трима благочестиви млади евреи от царството отказаха да се поклонят. Навуходоносор, в пристъп на ярост, накара да ги довлечат пред него и поиска да знае: „Кой е оня Бог, Който ще ви отърве от ръцете ми?” (Даниил 3:15). Ето го и техният отговор: „Ако е така нашият Бог, Комуто ние служим, може да ни отърве от пламенната огнена пещ; и от твоите ръце, царю, ще ни избави” (3:17).

Отговорът на обхванатия от демон цар беше предвидим: „Тогава Навуходоносор се изпълни с ярост ... та проговаряйки заповяда да нагорещят пещта седем пъти повече отколкото обикновено се нагорещяваше” (3:19). Това е чисто демонична омраза към Господ Бог. Истината е, че всички, които стоят за Христос, могат да очакват да срещнат такава ярост. Тяхното послушание винаги предизвиква яростта на тези, които приемат наставления от Сатана.

И така, какво се случи? Чий Бог надделя във Вавилон? Посред тази надпревара сам Исус изяви Своята слава и власт. Когато цар Навуходоносор се вгледа в затоплената до червено

пещ, той беше шокиран от това, което видя. Той извика: „Ние хвърлихме трима души в пещта, но сега виждам четирима. Те се разхождат из огъня, и не са обгорени. В действителност, те се държат така, сякаш бушуващите пламъци са нищо. А четвъртият човек има вид на Божия Син!“ (Даниил 3:25, моя парафраза).

Когато Исус се появява, играта свършва. Неговите врагове се страхуват от Него.

В момента ние сме свидетели на повтарянето на историята.

Днес ислямът е като Вавилон - с полудели водачи като цар Навуходоносор. Тази религия заплашва целия свят с изискването си хората да се покланят на нейното божество - Аллах. Терористични организации, с ислямски подкрепа, настояват: „Поклонете се пред Аллах или ние ще взривим самолетите ви. Ще бомбардираме вашите градове, влакове, автобуси и тунели. Ние ще ви отвлечем, изтезваме и обезглавим. Аллах ще управлява света. Ислямът ще надделее.“

Докато разсъждаваме за тези демонични сили, ние трябва да се обърнем отново към историята на Навуходоносор и на тези трима верни слуги. Тя ни казва, че в определен час Господ ще слезе и ще избави Своите слуги - и това промени всичко. Всичко изглеждаше различно, когато Господ изяви силата Си, като накара царя да плаче: „Навуходоносор продумайки рече: ‘Благословен да бъде Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, който изпрати ангела Си и избави слугите си, които, като уповаха на Него, не послушаха думата на царя, но предадоха телата си за да не служат, нито да се поклонят на друг бог, освен на своя си Бог’“ (Даниил 3:28). Веднага, Навуходоносор издаде различно постановление. Това заявяваше, че единственият Бог, Който трябваше да бъде почитан, е Този на трите млади евреи: „Защото няма друг Бог, Който може да избавя така“ (3:29).

Нека се върнем сега при псалмиста, който попита защо езическите народи са яростни спрямо Господ. Според него, ето как Бог отговаря на такъв гняв: „Тоя, Който седи на небесата, ще се смее; Господ ще им се поругае. Тогава ще им продума в гнева Си, и в тежкото Си негодувание ще ги смути“ (Пс. 2:4-5).

Тогава сам Господ заявява: „Но Аз поставих Царя Си На Сион, светия Мой хълм ... Ти си Мой Син; Аз днес те родих“ (2:6-7). Ислямистите и другите езически религии може да се надяват да поставят боговете си за царе, които управляват света. Но Господ Бог казва: „Аз вече поставих Моя Син Исус Христос, Месията, за Цар на небесата и на земята. Дори и в момента Той е Господ на всички.“

Сам Отец казва: Исус царува като Господ. Каква е реакцията на света спрямо това?

2. Налице е нарастващо негодувание и гняв в сърцата на нечестивите човеци срещу самото име на Исус.

Навсякъде по целия свят се надига нажежена до червено омраза към Божието Слово. Библията е презирана, подигравана и прокълната от нечестивите човеци. Питам ви: какво има в името на Исус, което предизвиква такъв гняв от самото Му споменаване? Нито едно име не е толкова презирано в целия свят. И въпреки това няма спасение в друго име, освен в Неговото: „И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между човеците, чрез което трябва да се спасим” (Деяния 4:12).

Ние знаем, че името на Исус винаги е бил мразено от нечестивите човеци. Но сега тази омраза се е превърнала в демоничен гняв. Името на Христос бавно и едва доловимо бива изтрито от обществото, от законодателствата в страните по цялото земно кълбо.

Наскоро получих информация от много надежден източник за един изумителен факт в американската армия. Направен е опит да се постанови правило, според което никой свещеник, бил той католически или протестантски, не бива да споменава името на Исус Христос. Мотивът зад това решение е просто невероятен: „Ние трябва да имаме духовна зрялост в едно плуралистично общество.” Каква заблуда! Помислете за това: първо, да се забрани всяко споменаване на името на Исус, и след това да се каже, че е това е въпрос на духовна зрялост. Това е направо от ада!

Защо има такава ярост срещу Божия Син? Защо грешните човеци треперят при споменаването на името Му? Защото Неговото име представлява нещо значимо: името на Христос означава избавление от греха. То означава свобода от властта на греха. То означава смърт на старата, паднала Адамова природа, и навлизане в нов живот. Това означава да се изоставят и отрекат всички нечестиви страсти и удоволствия.

Но, вижте, любителите на удоволствие не искат да се откажат от своя плътски начин на живот. Павел казва за тях: „Тези хора не само че обичат своите грехове, но те и напълно разбират, че Божият съд е против прелюбодейците, блудниците и сексуалните извращения. И въпреки това те се наслаждават да вършат такива неща. Те мразят Бога” (Римляни 1:28-32, моя парафраза).

Чуйте това, което Господ Бог има да каже за този сатанински гняв, насочен срещу Неговия Син, Слово и народ.

Според псалмистът отношението на езичниците е следното: „Нека разкъсаме връзките им, и нека отхвърлим от себе си въжетата им” (Псалом 2:3). Преведено на съвременен език, това гласи: „Хайде сега, ние вече не можем да толерираме никакво изобличение от Библията. Ние няма да позволим това „Исусово робство” да ни спира. Ще задействаме закони, които нарушават всички стари окови на морала. Ще претендираме за правото на брак между двама мъже или две жени. Ще настояваме за правата на хора с всякакви сексуални отклонения. Трябва да съборим старите морални граници. Ще претендираме за премахването на високите морални ценности.”

Моята Библия ми казва какво ще се случи в този момент. Когато гнявът на злите хора е готов да смаже законите на природата, превръщайки обществото в неописуем ад, подобен на Содом, където всеки човек е закон сам за себе си - точно тогава нашият Господ се задвижва: „Тогава ще им продума в гнева Си, и в тежкото Си негодувание ще ги смути” (2:5).

Псалмистът ни казва: „Те са поставили свои стандарти за святост. Вдигнали са своите земни брадви в гора от гъсти дървета, за да отсекаят всичко, което е праведно. Те унищожават светите неща с брадви и чукове, и оскверняват Божието жилище” (вж. Псалм 74:4-7). След това Той риде: „До кога, Боже, противникът ще укорява? До века ли врагът ще хули името Ти?” (74:10).

Точно тогава Божието Слово ни казва, че унищожението и богохулството, предизвикани от човешкия гняв няма да трае много дълго. „Наистина човешката ярост ще се обърне в хвала на Тебе; с остатъкът от яростта ще се опашеш” (76:10). Как ще стане това? Казано по-просто, колкото по-силен става гневът на хората, толкова повече Бог ще излива Своята благодат. „А гдето се умножи грехът, преумножи се благодатта” (Римляни 5:20).

Ние виждаме чудесни примери за това в цялата човешка история. Помислете за това как църквата на Христос беше тъпкана в Китай под ужасния гняв на комунизма. Всички форми на религиозна дейност бяха забранени, включително и будизма, преобладаващата религия в тази държава. Беше останал духовен вакуум, и хората бяха празни и гладуваха. И отново човешкият гняв се превърна в хвала на Бога. Господ изля реки от благодат върху Китай, както и тайната църква се разрасна из цялата нация. Днес китайската църква наброява милиони, и продължава силно да расте.

Може би най-ясният пример за мен за обръщането на човешкия гняв в похвала на Бога, е свидетелството на апостол Павел. Исус се яви на този свиреп гонител на ранната църква, по пътя му за Дамаск. В един момент бушувашата омраза у Павел към Христос и Неговата Църква се превърна в хвала към Бога. В резултат на това днес целият свят е различен.

Дори и сега сме свидетели на това как гневът на Хизбула се превръща в хвала на Бога. Как? Ислямистите в Южен Ливан избягаха от войната в Йордания и Сирия, където мнозина от тях са приети от християни. И докато тези вярващи показваха безусловната любов на Христос към бежанците, хранейки ги и приютявайки ги, сърцата на лишените от дома им ислямисти се разтапят. Сега те са по-отворени към Евангелието от всякога.

Чрез всички тези примери виждам как Господ отговоря на вика на псалмиста: „Стани, Боже, защити Своето дело; помни как всеки ден безумният Те укорява. Не забравяй гласа на противниците Си; размирството на ония, които се повдигат против Тебе, постоянно се умножава” (Псалм 74:22-23).

3. И накрая, съществува все по-нарастващ сатанински гняв срещу всеки предан последовател на Христос.

Вярвам, че по един пратеник от сатана е назначен на всеки благочестив човек, и му е заповядано да им причинява страдания и да ги тормози всеки ден. Ако се приближавате при Господ, тогава ще бъдете изправени пред гнева на един луд дявол.

Въпреки това има начин да се превърне сатанинския гняв срещу вас в хвала на Бога. Факт е, че ние не сме пушечно месо или безпомощни бебета. Дадени ни са оръжия и ресурси, които са мощни за събаряне на сатанински крепости. Кое е най-голямото ни оръжие? То е обещанията на Всемогъщия Бог.

Писанието ни казва: „Съпротивете се на дявола, и той ще бяга от вас” (Яков 4:7). Може да попитате: „Но как мога аз да се противопоставя на врага?” Вие правите това като се храните с Божиите обещания, като ги правите част от самото си същество, и ги изричате, когато сте под обстрел, цитирате ги на дявола. Ето само един пример за едно такова обещание: „Не бой се, защото Аз съм с тебе; не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; ще те укрепя. Да! Ще ти помогна. Да! Ще те подпра с праведната Си десница. Ето, всички, които са разгневени на тебе, ще се засрамят и смутят; съперниците ти ще станат като нищо и ще загинат. Ще потърсиш ония, които се сражават против тебе, и няма да ги намериш; ония, които воюват против тебе, ще станат като нищо, и като че не са били. Защото Аз Господ твой Бог съм, Който подкрепям десницата ти, и ти казвам: ‘Не бой се, Аз ще ти помогна’” (Исаия 41:10-13).

Мисля си за гнева, насочен към Ники Круз наскоро, когато той проповядва в Лондон.

Не много отдавна бившият лидер на улична банда Ники Круз проведе евангелизаторски събрания в един пълен с банди квартал на Лондон, на име Хакни. Нивото на престъпността там спираловидно растяло извън контрол, а Ники бил поканен от шефа на полицията да говори.

Кметът на Хакни е гей, както и много от членовете на Общинския съвет. Когато разбрали, че Ники ще се говори, те разгледали неговия уебсайт и там намерили твърдението, че Библията нарича хомосексуализма грях. (Контекстът беше един отговор на Ники на писмо. Ники добавил: „Хомосексуализмът не е проблем, а грехът. Същото важи и за блудството, прелюбодейството, насилието, наркотиците и злоупотребата с алкохол.”)

Тези лидери започнаха кампания, с която да попречат на Ники да говори, и гневът, който те предизвикаха към него, беше ужасен. Той беше наречен нетолерантен и хомофоб, и вестниците разпространиха тази история на първите си страници. Нашето служение получи имейли за целия този фурор.

Тъй като целият този гняв беше изсипан върху Ники, той беше посъветван да направи компромисни изявления пред пресата. Но Ники отказа, и вместо това настоя за равни права

при провеждането на обществени събрания, точно такива, на които и други групи се радваха. Една адвокатска кантора пое случая на Ники и го представи, спечелвайки делото.

Когато Ники проведе своите събрания в Хакни, Светият Дух дойде и Исус прояви силата Си. Залата беше препълнена всяка вечер и в края на седмица около 1500 души поискаха Исус в сърцата си. Този брой включваше някои водачи на банди, както и наркомани, и проститутки. Седем банди в района стигнаха до там да поискат временен мир. Като цяло, след събранията на Ники, степента на престъпност в Хакни падна с 14 процента.

Питам ви: целият този гняв беше ли действително насочен към Ники? Не, той беше насочен срещу изкупителната сила на Христос, преобразяващата сила на Евангелието. И той се появи поради големият страх от изобличението за грях. Помислете за това: ако наркоманите се избавят от своите навици ... ако убийците, членове на банди, се променят и станат нови създания в Христос ... ако на хомосексуалисти и проститутки се даде свидетелство, че нищо не е невъзможно с Христос, че те могат по чудо да бъдат освободени ... ако Божията любов може да достигне до непоправими банди ... тогава Неговата любов може да разбие всяка верига на робството. Не е ли чудно тогава защо гневът на Сатана се е раздвижил толкова?

Яростта на грешните човеци срещу Христос и Неговата Църква никога няма да бъде умиротворена.

Никакъв компромис, любов или толерантност няма да удовлетворят този демоничен гняв и ярост. Всъщност той само ще се засили още, ще стане много по-лош. Точно в този момент гневни сили печелят увеличаваща се политическата власт, кандидатстват за ръководни позиции по целия свят и биват избирани.

В някои райони на Европейския съюз сега е незаконно да се проповядва Христос в свободата, на която ние се радваме в САЩ. Голяма част от проповядването на Евангелието бива наричано „престъпление от омраза.“ Страхувам се, че ще дойде ден, когато ще стане същото и в Америка.

Цар Давид беше поразен от анти-богоугодния дух на своето време. Той извика към Господа, „Виж неприятелите ми, защото са много, и с люта ненавист ме мразят“ (Псалм 25:19). По същия начин, Псалм 124:2-3 ни казва: „Ако не беше Господ с нас, когато се надигнаха човеци против нас, тогава те биха ни погълнали живи, когато яростта им пламтеше против нас.“

Псалмистът Давид изразява това, което мнозина в Църквата чувстват днес. На моменти изглежда, че ние сме безпомощни да се изправим срещу струпващите се зли сили. Дори съдилищата участват, ускорявайки приближаването на обществото ни до портите на ада. Трудно ми е да повярвам, как, ден след ден, моралът на страната ни е стъпкван в калта.

Господ ще позволи ли на този гняв срещу Него и църквата Му да продължи, докато нашето общество стане като Содом: всеки човек - закон сам за себе си? Не, никога! Точно сега, ние преживяваме невероятното търпение на Господ. Той ще накаже, но всичките Негови наказания имат за цел да изкупят. Исаия ни дава една прекрасна картина на това:

„Аз съм Господ; това е Моето име; и не ща да дам славата Си на друг, нито хвалата Си на изваяните идоли. Ето, нещата предсказани от начало се сбъднаха, и Аз ви известявам нови, преди да се появят, казвам ви ги ...”

„Господ ще излезе като силен мъж, ще възбуди ревнивостта Си като ратник, ще извика, да, ще изреве. Ще надделее над враговете Си. ‘За дълго време мълчах’, казва Той. ‘Останах тих, въздържах Себе Си; но сега ще извикам като жена, която ражда, ще погубя и същевременно ще погълна ...”

„’Ще доведе слепите през път, който не са знаели, ще ги водя в пътеки, които им са били непознати; ще обърна тъмнината в светлина пред тях, и неравните места ще направя равни. Това ще сторя, и няма да ги оставя.’”

„Ще се върнат назад, съвсем ще се посрамят ония, които упоават на ваяните идоли, които казват на леяните: ‘Вие сте наши богове.’ Чуйте, глухи, и гледайте, слепи, за да видите” (Исаия 42:8-9, 13-14, 16-18).

Възлюбени, божествената благодат, която Исаия описва, превърна гонителя Савел в апостол Павел. Тя създаде многомилionна църква в комунистически Китай. Тя се изпраща ислямските бежанци в любящите ръце на предани служители на Христос. И точно сега, в един Тийн Чалиндж център в една ислямска страна, тя издигна 500 повярвали наркомани, които имат желанието да проповядват Христос. Бог наистина излива изкупителната благодат в тези последни времена.

Ние не бива да се страхуваме от битките, които Сатаната изглежда че печели. Битката, в която се намираме, е вечна. И портите на ада няма да надделеят над Христовата Църква. Нашият Отец е заявил: Исус вече царува като Цар!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2006 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Wrath of Satan Shall Praise God / Гневът на Сатана ще се обърне в хвала към Бога](#)